

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: O. E., narozený dne „X“,
bytem „X“,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 11. 2018, č. j. „X“ a ze dne 3. 10. 2018, č. j. „X“, se pro vadu řízení zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 11. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2018, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 3. 10. 2018, č. j. „X“, podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 byl žalobci od 20. 9. 2018 snížen invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod II. stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 6. 8. 2018 již žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

není invalidní pro invaliditu III. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %.

Žaloba

2. V žalobě uvedl, že se podle jeho názoru jedná o přísné rozhodnutí. Dále v žalobě shrnul svůj zdravotní stav, který dle jeho názoru odpovídá invaliditě III. stupně, neboť je po operaci pravé kyčle, která se podle jeho názoru nepovedla na 100 %, protože trpí bolestmi, dále trpí tzv. „ústřelem“, neboli prasklými zády, které se projevuje 4-5x ročně už 25 let tak, že týden chodí v ohnutém stavu, dále trpí bolestmi kloubů. Péče o jeho osobu a jeho zvířata mu trvá cca 4 hodiny, pak už nemůže došlápnout a musí si sednout nebo lehnout.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení s tím, že lékařský posudek vypracovaný pro námitkové řízení shledává úplný, objektivní a přesvědčivý. Dále uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Ústní jednání

4. Žalobce u jednání soudu uvedl, že od 30 let má každý rok 4-5x zničená záda tak, že se nemůže narovnat, musí používat přístroj proti apnoe, má vyměněnou kyčel, ale operace se nepodařila, a proto má jednu nohu kratší, což u něj vede k dalším problémům s páteří. Žalobce dále uvedl, že považuje za nespravedlivé, že mu je počítána pouze jedna nemoc, ačkoliv právě kumulací různých onemocnění u něj dochází k tolika problémům. Žalobce doplnil, že by mu měl být přiznán invalidní důchod pro III. stupeň invalidity, což by vyřešilo jeho palčivé finanční problémy, když ho podle jeho názoru někdo těžko zaměstnává, protože vydrží chodit max. 4 hodiny a pak si musí sednout nebo lehnout. Závěrem uvedl, že náhradu nákladů soudního řízení nepožaduje.
5. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 29. 2. 2019 a žádala zamítnutí žaloby.
6. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 8. 2019 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 8. 2019.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé „s. ř. s.“, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správné rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 12. 8. 2019, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, oddělení Lékařské posudkové služby, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce dne 22. 11. 2018 dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov MUDr. J. P., CSc. ze dne 6. 8. 2018 je ohledně míry poklesu pracovní schopnosti žalobce správný. Oba lékaři dospěli shodně k závěru, že u žalobce došlo k poklesu procentní míry pracovní schopnosti celkem o 50%, přičemž MUDr. J. P., CSc. označil za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., odd. B, položka 8b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). MUDr. D. H. označila za rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položka 8b vyhlášky o posuzování invalidity. Oba lékaři shodně dospěli k poklesu míry pracovní schopnosti 40 %, kterou oba vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšili o 10% na celkových 50 %.
10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
14. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70% (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni
28. 11. 2018, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
16. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 22. 11. 2018, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 12. 8. 2019. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov pak komise dospěla k závěru, že na rozdíl od předchozích posudků byl pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 6. 8. 2018 pouze 45 %, což odpovídá invaliditě I. stupně. Komise zdravotní postižení žalobce zařadila do kapitoly XIII, odd. A, položky 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35 % a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 2 této vyhlášky zvýšila tuto hodnotu o 10 %, na celkovou výši 45 %.
18. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to středně těžké postižení svalové a kosterní soustavy. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 35% (rozmezí určené pro toto postižení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

je 20 % až 35 %). Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3, odst. 2 této vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, proto celkově činí částku 45 %.

19. Závěrem komise uvedla, že žalobce je schopen vykonávat obecně dělnické profese lehké až středně těžké, bez nutnosti celodenní chůze po nerovném terénu a v nepříznivých klimatických podmínkách.
20. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.
21. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom na rozdíl od předchozích posudků dospěli k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 6. 8. 2018 činil 45 %, což odpovídá invaliditě I. stupně. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 45%, přičemž z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku invalidity II. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 50 % míru poklesu pracovní schopnosti, ale naplnil podmínku invalidity pouze I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % a maximálně 49 % míru poklesu pracovní schopnosti.
22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
23. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu, když žalovaná snížila invalidní důchod z III. na II. stupeň, avšak z posudku Posudkové komise
ze dne 12. 8. 2019 vyplynulo, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní v I. stupni. Soud si je vědom, že rozhodnutí ruší v neprospěch žalobce, avšak plně v souladu s ust. ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s., neboť nebyl úplně zjištěn skutkový stav. Navíc pokud by soud rozhodl jinak, v návaznosti na vypracovaný posudek by žalovaná z úřední povinnosti zahájila nové řízení o posouzení invalidity žalobce.
24. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení výrokem I. ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

řízení, neboť skutkový stav, ze kterého žalovaná vycházela, byl zjištěn neúplně, jak bylo podrobně rozvedeno výše. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, je zatíženo i rozhodnutí první instance, a to rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2018, č. j. R-3.10.2018 – 4210/580 211 1414, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s., z důvodu uvedeného v ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v rozsahu I. stupně invalidity.

25. Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť úspěšný žalobce výslovně nežádal přiznání náhrady nákladů řízení a žalovaná neměla ve věci úspěch.
26. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že s ohledem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 28. 11. 2018 a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže, které by nastaly po 28. 11. 2018, a které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 3. srpna 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)